

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

Γιώργος Σεφέρης

Σχολιάζω τα παρακάτω αποσπάσματα:

«Γιατί πιστεύω πως τούτος ο σύγχρονος κόσμος όπου ζούμε, ο τυραννισμένος από το φόβο και την ανησυχία, τη χρειάζεται την ποίηση. Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα – και τι θα γινόμασταν, αν η πνοή μας λιγότευε;» ...

«Ναι, η συμπεριφορά του ανθρώπου δε μοιάζει να έχει αλλάξει βασικά. Και πρέπει να προσθέσω πως νιώθει πάντα την ανάγκη ν' ακούει τούτη την ανθρώπινη φωνή που ονομάζουμε ποίηση.»

Αυτό το κείμενο, «Η ομιλία στη Στοκχόλμη», είναι ο λόγος ο οποίος εκφωνήθηκε από τον διεθνούς φήμης Έλληνα ποιητή Γιώργο Σεφέρη κατά την απονομή του βραβείου «Νόμπελ Λογοτεχνίας» με το οποίο και βραβεύτηκε το 1963.

Σε αυτό το κείμενο, είναι διάχυτη η εκτίμηση του Σεφέρη για το λογοτεχνικό είδος το οποίο υπηρετούσε κατά κύριο λόγο, δηλαδή την ποίηση, καθώς, επίσης, τονίζεται από τον ίδιο η αξία και η επίδραση που έχει η ποίηση στον άνθρωπο. Αρχικά, αναφέρεται στην δικιά του ποίηση που εκτιμήθηκε από τους Σουηδούς, όπως λέει ο ίδιος, που αν και αναφέρεται σε έναν μικρό λαό και μια μικρή μερίδα του παγκόσμιου πληθυσμού μπορεί να συγκινήσει την καρδιά του κάθε ανθρώπου ανά τον κόσμο. Έπειτα, μιλά για την αξία της ποίησης στη σύγχρονη κοινωνία, λέγοντας πως είναι μια διαφυγή από την ένταση, την πίεση και την καταπίεση του σύγχρονου ανθρώπου. Αυτό το δικαιολογεί λέγοντας πως η

ποίηση εμπνέεται, ερμηνεύεται, αναφέρεται και στοχεύει στον άνθρωπο με τη χαρακτηριστική φράση «*Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα*» και προκειμένου να δείξει τη σημασία της «*αναρωτιέται*» τι θα μπορούσε να κάνει ο άνθρωπος δίχως την ποίηση.

Ύστερα, δίνοντας το παράδειγμα της τραγωδίας, παρατηρεί πως ελάχιστες είναι οι διαφορές τις οποίες έχει υποστεί ο άνθρωπος ως προς τον τρόπο σκέψης του από την αρχαιότητα και για αυτό η ποίηση είναι μια μορφή τέχνης που θα τον εκφράζει και θα τον αφορά πάντα. Στη συνέχεια, αναφέρεται στην ποίηση ως «*ανθρώπινη φωνή*», γεγονός που δείχνει για μια ακόμη φορά την αναπόσπαστη σχέση του ανθρώπου με την ποίηση καθώς και το ότι πολλές φορές ένα ποίημα μπορεί να μας συντροφέψει ακόμη και να μας συμβουλέψει.

Σ' αυτό τον κόσμο, που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει ν' αναζητήσουμε τον άνθρωπο, όπου και να βρίσκεται.

Στη σύγχρονη κοινωνία όπου ζούμε, δηλαδή αυτή της ταχύτητας, της τεχνολογίας και πολλές φορές της επιπολαιότητας, ο Σεφέρης βρίσκει πως ξεχνάμε την ουσία της ανθρώπινης φύσης και σκεφτόμαστε, μιλάμε και πράττουμε αβίαστα και δίχως κριτική ικανότητα και σκέψη. Τη φράση του ποιητή «*Πρέπει ν' αναζητήσουμε τον άνθρωπο, όπου και να βρίσκεται*» θα την ερμήνευα ως μια συμβουλή για όλους μας άλλα και για τον καθένα από εμάς να αναζητήσουμε το νόημα της ζωής, την αξία της ανθρώπινης φύσης και την αγάπη για τον άνθρωπο μέσα μας αλλά και μέσα στους γύρω μας. Τέλος, ας μην ξεχνάμε πως αυτό το κείμενο με μερικές από τις σκέψεις του για τον άνθρωπο και την ποίηση γράφτηκε από

τον ποιητή μισό αιώνα πριν και παραμένει επίκαιρο και πάντα διαχρονικό, αφού οι ίδιες πνευματικές ανησυχίες απασχολούν ακόμη και σήμερα αρκετούς ανθρώπους...

Φελέκης Βασίλης, Γ1 Γυμνασίου

